

Jeg slipper Carl som sist. Hunden finner haren på samme plass som helga før. Han henger på, men det blir dødtap etter 20 minutter. Og det samme skjer på ettermiddagen!

Etter jakta sitter vi i teltet. Jeg er ikke fornøyd. Jeg vet at hunden kan så mye bedre. Sten-Gunnar ser rolig på meg.

– Du Stig, det der e tykjeharen! Det e ikkje nokka feil med hund'n din. Eg

har sjøl vært med og jakta på han to år før. Eg veit med sikkerheit at det e minst fem hunda og jægera som har prøvd seg på han. Det gikk akkurat likens med dæm. Det e et forlatt revehi i område hare'n hold tell, kanskje han går inn der? Eller kanskje han går i bærg?! Det kan være en anna hare, mæn eg trur ikkje det. Eg e næst'n sekker på at det e den samme hare'n som har holdt tell her i årevis!

Jeg blir beroliga over at det også er andre hunder som har slitt med den samme haren.

Men neste dag skjer akkurat det samme. Hunden finner kun en hare, og det på samme plass som dagen før.

Sten-Gunnar kommer bort til meg rett før jeg skal kjøre: – En dag skal vi ta den haren! sier han.

“IKKE LA DET SKJE!”

Noen dager seinere er vi tilbake. Det er surt og kaldt ute. Han er bare seks – sju grader. Det regner og han øke på med vinden. Skogen står som en kjempevegg imot oss. Grantrærne i enden av skogsbilveien har fått vokse seg høye.

Sten-Gunnar har med en kamerat fra elgjaktlaget. Vi legger slagplan. Jeg som hundefører går inn i nærheten av der vi vet haren har sitt dagleie. Sten og kompisen skal postere ovenfor plantefeltet der han viste seg helga før. Haren skal skytes på første og beste sjanse.

Carl slippes. Det tar en halv time før losen går. Akkurat på samme plass som før. I mitt stille sinn tenker jeg, der jeg står og hutrer rett nedenfor et plantefelt – ikkje la det samme skje!

Losen går rett nedenfor der jeg står. Haren gjør noen smårunder før jeg hører at hunden lose i en større ring. Vi er utstyrt med samband.

– Eg hører losen nærme seg, slutt herfra! melder jeg.

Jeg gjør den klassiske feilen; hører på hunden. Som de fleste vet så ligger haren foran hunden. Jeg står rett nedenfor plantefeltet. Plutselig ser jeg noe

I DAGLEIET: Vi legger slagplan. Jeg som hundefører går inn i nærheten av der vi vet haren har sitt dagleie. Foto: Kjell Erik Moseid/NN/Samfoto.

som bevege seg bak meg. Automatisk dreier jeg overkroppen med geværet i stilling, men rekker kun å få et glimt av tykjeharen der han forsvinner inn mellom furuleggene. Jeg ser på klokka. Hunden kommer i god fart ett minutt bak. Det ser ut til at Carl har dagen. Han henger perfekt på. Jeg bestemmer meg for å gå inn i plantefeltet for å vente. Losen går vest for feltet. Haren ture i ring. Han er stadig innom området der han satt i dagleie. Men han klarer ikke å riste av seg hunden.

STIRRER FEBRILSK

Tida går. Jeg registrerer at losen allerede har gått i 35 minutter. Er dette den siste dagen i tykjeharens liv? Jeg begynner å tro på at vi skal lykkes. Losen nærmer seg igjen. Denne gangen fra vest. Jeg går ut av plantefeltet mot vestsida. Bestemmer meg for å stå

helt i ro i kanten av feltet. Plutselig hører jeg at haren løper gjennom feltet rett ovenfor meg. Jeg stirrer febrilsk, men det blir for tett. Hunden kommer i god fart, dette ser veldig bra ut.

Losen går nedenfor meg igjen, samme plass som i starten. Haren turer, høres ut til at haren også nå er innom stedet der den satt i dagleie. Jeg vurderer å gå inn i turløypa for å forsøke å få haren, men velger å stå i ro inne i plantefeltet. Haren legger strengen i en større bue på østsida av feltet. Det gjorde han også i starten rett etter uttaket. Han vil komme rett på meg! Bare han ikke har registrert at jeg er her. Jeg bøyer meg ned for å se bedre. Jeg trenger ikke å vente lenge.

HAREN TVERRVENDER

Plutselig kommer haren rett mot meg. Det er tett mellom furuleggene. Jeg velger å plystre for å stoppe haren,

men den stopper ikke for å lokalisere lyden. Han tverrvender og løper i full fart rett mot hunden som kommer i los noen hundre meter borte. Jeg skyter et skudd, men er usikker om jeg treffer. Løper fram, men der ligger det ingen hare.

Losen stilne. Et skrik høres. Vi fikk han. Hunden har tatt han! Jeg løper fram, der står hunden rolig å ser på meg. Haren ligger død ved siden av. Jeg roser hunden for tre kvarters los uten tap.

“Tykjeharen e dau! Vi fikk han! Kom ned tell plantefeltet!” Jeg bøyer meg ned for undersøke haren, og konstaterer at jeg hadde truffet dårlig. Jeg gjør meg noen sentimentale tanker der jeg står i den trolske skogen. Jeg ser på haren og sier stille: “Takk for en fantastisk jaktopplevelse”, hvisker jeg til Tykjeharen.

Conquest - de nye kikkertene fra Carl Zeiss.

Conquest 8 x 30 BT*
Conquest 10 x 30 BT*

Conquest 12 x 45 BT*
Conquest 15 x 45 BT*

Fire nye modeller - en ny kikkertgenerasjon. Optikken med den ytelsessterke ZEISS T* multicoatingen, integrert i et vanntett, robust hus med gummiarmring. Du blir overbevist ved første blick! Bestem deg for ZEISS Conquest - ikke bare den lave vekten, men også prisen gjør valget enkelt. Mer informasjon finner du under www.zeiss.de/sportsoptics

We make it visible.